

ЛУИ АРАГОН ИЗ „РЕЧИ“

Превод от френски: Пенчо Симов, 1978

chitanka.info

* * *

Млъквай песен времето не е за вехтории от
детинство

няма вече арии да приповтарям под балконите
няма да създавам настроение с подобрани думи
стига да поискам мога да дяля на срички мисълта си
тататата тататата
ала стига млъквай песен

Млъквай песен няма да разказвам за борбата с
ангела

в елегичен тон

Всъщност няма ангели освен от класа в
двадесетото столетие

Просто ние сме родени по време на обсадата на
Троя

затова намираме че е естествено да се убива
ала времето не е за тъжни припеви това е всичко
Млъквай песен

Млъквай песен Безуспешно се стреми човек да изкачи
оградите на думите

Върху него е надвиснал бляскав меч
който все препречва пътя на еквилибристиите
Безуспешно се стреми човек да заговори на света
Ангелът е тук и той му казва Млъквай песен

Млъквай песен Отстъпи на следващото чудо
Ти си твърде бавна да догонваш чудесата
дъх не си поела още и Средновековието е настъпило
Искам да река обратното а пък фенерите пред
празника

потъмнели
Млъквай песен

Виждал ли си нещо по-невесело от стол
след като е свършил карнавала и са паднали
украсите

А все пак поезията е в епохата когато
бавно е въображението фактите предхождат
хипотезите

и явяват се всички с думи чийто смисъл се е
променил

шестгодишното дете ми казва повече от тези ваши
образи

Млъквай песен

Ето глътнещото гробище на всичко писано
Гробове със поломени кръстове
статуите тука кършат пръсти за угаснали печали
всичко се поддържа повече по навик
после както по платната на художниците
нови образи ще нарисува някой върху книгите ни
Скоро никой няма да долавя в думите ни нашето
сърце

скоро няма да е нужно да замлъкваш песен

Млъквай песен. Но все пак навсякъде навярно
след като човекът бъде пак възстановен от
радарите

в стиховете няма да настъпи автоматизация
няма кой робот да грабне с клещите ти пламналия
слитък

мината ти о поете ще убива пак миньорите
Ние ще сме най-последните занаятчи и когато
гвоздеят остане спомен от предисторическото
време

Ние ще се нараняваме в кибернетичната епоха
и ще страдаме от силикоза в дробовете

всяка дума ще заплащаме с кръвта си както и сега
Ние ще сме факла от смола сред електричната
централа

нерешимата задача сред сметачните машини
мъката-свидетел на сияние отвътре
извор на ужасен вик
най-последното предизвикателство на хората срещу
самите тях

Кой ще гледа на поезията тъй
че да види синьо „Ем“ във гънката на своя лакът ах
Еквай песен от един певец на друг ах еквай
еквай песен както пламъкът от клон на клон
както и гърмът от кула върху кула
с белега на мъченичество на корабокрушение
песен що на любовта прилича еквай
свръхестествено ридание тревожен звън преди
пожарите

Еквай песен

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.